

Imprimat legal.

28. DEC.

ANUL I: 1925-1926.

Nr. 8: Marți 15 Dec.

TEATRUL

Apare în fiecare Marți

Un exemplar 10 Lei

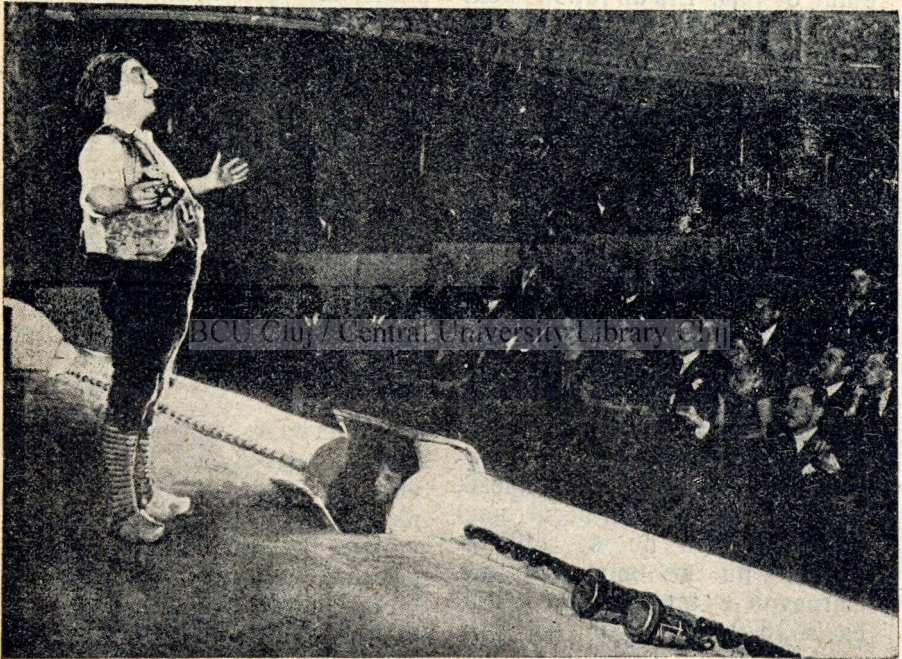
REDACTOR:

ALEXANDRU HODOȘ

Redacția și administrația

Cluj, Piața Cuza Vodă 16

TEATRUL LA DOMICILIU ...

Invenția minunată a radiofoniei transmite spectacolul la orice distanță. Fotografia noastră arată cum vocea cântărețului e prinsă de microfoanele aflate lângă luminile rampei.

TEATRUL NAȚIONAL DIN CLUJ: Marți 15 Decembrie: „O scrisoare pierdută”; Joi 17 Decembrie: „Clopoțelul de alarmă”; Sâmbătă 19 Decembrie: „O scrisoare pierdută”; Duminică 20 Decembrie (seara) „Irena“.

COMEDIILE LUI CARAGIALE

Încă de-acum treizeci de ani, critica noastră teatrală a prevestit apropiata demodare a comediiilor lui Caragiale. În fața judecății pripite a multora dintre contemporanii săi, ele păreau destinate să cadă în desuetudine, laolaltă cu redingotele cărămizii și cu pantalonii strâmți, de culoarea oului de rață. Era un raționament de garderobieră. Comediile lui Caragiale înfruntă și astăzi măcinșul unor vremuri schimbate. Cași confratele său mai vechi, Molière, care nu și-a legat soarta operelor sale de aceea a perucilor inelate, (cum credem, poate, peruchierii) Caragiale stăpânește și acum scena românească. Profeții literaturii dramatice au fost siliți astfel să constate, la flectare reluare a „Scrisoarei pierdute”, că întâmplarea aceasta, petrecută pe vremea republicei dela Ploești în capitala unui județ de munte, cu toate prefacerile prăvălite de-atunci asupra lumii românești, păstrează și azi farmecul unei vioiciuni care nu se ofilește. Nimeni nu se miră pentru Harpagon e tot atât de zgârcit ca la 1670. Puțini înțeleg însă pentru ce coana Joița e tot atât de tânără ca la 1871...

Aci e o taină care merită să fie deslegată. După cât ni se pare, vina că ea n'a fost mai demult lămurită o poartă aceia cari au pus asupra comediiilor lui Caragiale o etichetă greșită: „teatru de moravari”. Aproape toate personagiile lui Caragiale suportă, fără greutate, o analiză a caracterului lor omenesc. Spi-

ritul de observație adânc al autorului nu putea să se oprească asupra aspectelor exterioare, asupra năravurilor unei singure generații. Forța lui creatoare nu s'a mulțumit să aranjeze numai decorul efemer al unei anecdote amuzante. Ochiul său s'a cufundat mai adânc, în cutele tuturor patimelor legate pentru o veșnicie de noi oamenii. Rechemăți înaintea privirilor dumneavoastră cunoscuta galerie a atâtor reprezentanți ai burgheziei românești dela sfârșitul veacului trecut și veți înclina să spuneți, dimpreună cu noi, că nu haina schimbătoare cu care sunt îmbrăcați, ci omenescul din care sunt zidiți va purta dealungul timpului pe acești Farfurizi, Cațavenci și Tipătești, rupți din nesecata comedie eternă a marilor și micilor slăbiciuni pământești.

Atunci nu ne vom mira pentru ce „Scrisoarea pierdută” e totdeauna vie și pentru ce personagiile ei n'au trecut încă la muzeu. Mare vrăjmaș îi este omului, timpul. Dar, păstrând măsura în care se poate lupta cineva cu valurile lui de uitare, avem dreptul să profețim, la rândul nostru, că teatrul lui Caragiale va dăinui, zdravăn și sănătos, cât vor exista pe lume demagogi fără scumpul și bărbați încornorați.

Adică foarte multă vreme de-aci înainte...

ALEXANDRU HODOȘ

CRONICA DRAMATICA

IRENA, comedie dramatică în 3 acte de d. ADRIAN PASCU

D. Adrian Pascu, autorul „Irenei,” e probabil la prima sa încercare dramatică. Astfel se pot explica unele lacune de compoziție ale excelenței sale piese. D. Adrian Pascu e un scriitor de talent. Iată pentru ce piesa sa, despre care am spus că e excelentă, a plăcut. Lucru ciudat; ceea ce a plăcut mai mult din „Irena” n'a fost atât desfășurarea, prea puțin îndemânică, a acțiunii principale, cât atmosfera, admirabil realizată, în care se desfășoară această acțiune.

Eroina comediei dramatice a dlui Adrian Pascu, această Irenă care-și începe cariera amoroasă ca artistă de varieté și sfârșește prin a iubi cu adevărat, — prin urmare prin a suferi, — rămâne un personaj oarecum nelămurit. Autorul s'a ferit, parcă, să spună prea multe despre ea. N'a fost nici atât de crud încât să ridice vălul discreției de pe trecutul nenorocoasei îndrăgostite, nici atât de bun cu ea încât să-i justifice, retrospectiv, primul ei pas greșit. Cât despre celălalt erou al piesei, tânărul magistrat Radu Sbiera, care abia apare în actul I, lipsește din actul II, și e foarte puțin vorbăreț în actul III-lea (fiindcă îl doare capul), nici caracterul lui nu e mai limpede precizat.

Irena, fosta cântăreață de cabaret, trăește de patru ani cu Radu Sbiera, pe care-l iubește cu o patimă curată. Când s'au cunoscut, unde s'au cunoscut, și mai ales cum a izbucnit această

dragoste adâncă și sinceră, nu ni se arată. Noi am dori să ni se deslege frumoasa taină a unui suflet, care vrea să se purifice. Irena, după cât bănuim, e un fel de Traviată, care a reușit să se smulgă din mocirla păcatului plătit. E fericită, că a scăpat pe țărâmul onorabil al burgheziei. Dar într-o zi, valorile trecutului se revarsă asupra sărmanei naufragiate, o împresoară din toate părțile și o aruncă din nou în largul de unde nu mai este reîntoarcere...

Povestea e înduioșătoare. E povestea Damei cu Camelii, răătăcită într'un orașel din Moldova. Spre regretul nostru, d. Adrian Pascu n'a avut îndrăzneala de a lăsa să izbucnească în voie flacăra pasiunii. Cei doi îndrăgostiți au un duet de dragoste, destul de searbăd, la început, și pe care Radu Sbiera îl 'curmă repede; (căci erau în casă străină) și se despart, în scena finală, fără să-și scormonească inimile până în adânc. E de o aleasă calitate literară acest discret desnodământ, dar nu e tocmai teatru.

În schimb, ca să isprăvim odată cu cusururile, cu ce măiestrie e desemnată silueta cuceritoare a bătrânului 'conu Toderiță Manta; (minunat înrupat de d. I. Stănescu Papa) cu ce simț al pitorescului e zugrăvită mutra clevetitoare a 'coanei Doctoroaie; (jucată cu mult „brio” de d-na Aura Fotino) și cu cât crud adevăr e fixat tipul doctorului! (pe care d. Al. Ghibericon l'a compus ca un artist desăvârșit.)

Astfel, figurile de pe planul al doilea, răsturnând intențiile probabile ale autorului, sunt mai reușite decât cele de pe planul întâi. Imprejurarea aceasta nu e câtuș de puțin supărătoare. Dimpotrivă. Ea dovedește că d. Adrian Pascu e sortit să dea literaturii dramatice lucrări din ce în ce mai reușite. Înlăturând lungimile de amănunt, reducând episodul la reala lui valoare, aruncând mai multă lumină asupra conflictului de căpetenie al piesei, scriind în al doilea act o scenă de explicație a Irinei, pe care nu așungem s'o cunoaștem nici noi tocmai bine, d. Adrian Pascu ar fi putut să facă și din comedia sa dramatică, reprezentată de-

năzi pe scena Teatrului Național din Cluj, o piesă care să rămână în repertoriul literaturii dramatice originale.

„Irena“ a fost însă admirabil interpretată. Dna Jeana Popovici-Voina a complectat cu grația sa cristalină și cu puterea sa de emotivitate multe din lacunele rolului. D. Șt. Braborescu a jucat sobru și inteligent rolul camșters al lui Radu Sbiera. Despre ceilalți am pomenit mai sus. Adăugăm figura, bine caricaturizată de d. Mișu Ștefănescu, a unui don Juan de provincie, și apariția delicioasă, senină și calmă, a dnei Natalia Ștefănescu.

Direcția de scenă, precisă și plină de bunăvoință, a dlui G. Mihăescu.

CUGETĂRILE UNUI SPECTATOR

Prima reprezentație a unei piese o judecă criticii dramatici; a doua o judecă publicul; pe celelalte, casierul teatrului...

*

Am stat de vorbă, aseară, cu un cunoscător căruia nu-i plac decât tragediile clasice, cu pauze lungi între acte.

E antreprenorul bufetului din teatru.

*

Problemă.

Un tânăr poet de talent, copist în ministerul... să nu-i zicem pe nume, a scris, din greșală, o comedie bună.

Ministrul său, cam în acelaș timp, a făcut o tragedie proastă.

Care se va juca mai întâi?

*

Actorul fără talent e foarte stângaci pe scenă, — și foarte vorbăreț la cafenea.

*

Ca să joci pe scenă un rol de seducător trebuie să fie cucerit în viață cel puțin inima unei casierite de magazin. Alminteri, nu crede nimeni în succesele tale.

*

Pe scenă, toți pantalonii bărbaților au o dungă impecabilă; în viața de toate zilele, toți pantalonii bărbaților au genunchi.

Și să zici că mai jucăm teatru realist!

*

La sfârșitul ultimului act te preocupă mai mult paltonul tău dela garderobă decât soarta tristă a eroinei.

TEATRUL NAȚIONAL

SOCIETATEA DRAMATICA

O scrisoare pierdută

Comedie în 4 acte de J. L. CARAGIALE

Distribuiția:

- Ștefan Tipătescu, prefectul județului . . . Dl. N. Dimitriu
Agamemnon Dandanache, vechiu luptător
dela 48 . . . . . Dl. Al. Ghibericon
Zaharia Trahanache, prezidentul Comitetului permanent, Comitetului electoral, Comitetului școlar, Comitetului agricol și altor comitete și comiții . . . . . Dl. J. Stănescu-Papa
Tache Farturidi, avocat, membru al acestor comitete și comiții . . . . . Dl. V. Vasilescu
Jordache Brânzovenescu, asemenea . . . . . Dl. G. Potcoavă
Nae Gațavencu, avocat, director-proprietar al ziarului „Răcnetul Garpaților“, președinte-fondator al Societății Enciclopedice-Cooperative „Aurora Economică Română“ . . . . . Dl. N. Neamțzu-Ottonel
Ionescu, institutor, colaborator la acel ziar și membru al acestei societăți . . . . . Dl. V. Potorocă
Popescu, institutor, asemenea . . . . . „ J. Vanciu
Ghiță Pristanda, polițaiul orașului . . . . . „ Mișu Ștefănescu
Un cetățean turmentat . . . . . „ Dem. Mih. Brăila
Zoe Trahanache, soția celui de sus . . . . . D-na Ecăt. Stănescu
Un fecior . . . . . Dl. J. Sahi
Alegători, Cetățeni, Public. — În capitala unui județ de munte.

E greu să cuprinzi, în câteva rânduri, personalitatea cu atâtea strălucitoare aspecte a celui mai neîmpăcat observator al societății românești dela sfârșitul veacului trecut. Caragiale n'a scris mult pentru teatru, căci neseacă sa vervă satirică, pe care o risipea cu dărnicie în conversațe, era ținută în frâu de un spirit autocritic din cale afară de sever. Teatrul însă a fost o mare pasiune pentru Caragiale. Ii cunoștea toate tainele și toate amărăciunile. Răsărit dintr'o familie de actori, autorul „Scrisoarei pierdute“ a văzut prima oară lumina rampei din cușca suflleurului. A fost numit apoi, mai târziu și pentru puțină vreme, director general al Teatrelor. Făcuse un vast proiect de reorganizare a Teatrului Național, dar n'a avut prilejul să-l pună în aplicare, căci capriciile politice l'au silit să renunțe la postul său. O împrejurare fericită, venită sub forma unei moșteniri, l'a pus pe Caragiale la adăpost de grija zilei de mâine. Marele dramaturg a plecat atunci din țară și s'a stabilit la Berlin. Pentru teatru n'a mai scris nimic, decât un act ocazional oferit pentru deschiderea companiei dramatice Davilla și intitulat: „Început!“ Prietenii lui Caragiale spun însă că avea de gând să scrie, între altele, o continuare — după treizeci de ani — a comediei lui „Noaptea furtunoasă“, urmărind cum s'au schimbat soarta și caracterul personagiile odată cu trecerea timpului. Proiectul nu s'a realizat. Ne mulțumim, deci, cu ceea ce s'a îndurat să ne dea scânteietorul său geniu dramatic...

Scrisoarea pierdută

— SUBIECTUL PIESEI —

Suntem în capitala unui județ de munte, în ajunul unei alegeri pentru Cameră. În biroul prefectului, Fănică Tipătescu, polițaiul Ghiță Pristandă își face raportul său politic. Guvernul ține cu orice preț să asigure reușita candidatului său, care n'a fost încă fixat, și zeloșii săi slujitori își iau toate măsurile de prevedere. Adversarul cel mai de temut e Nae Cațavencu, avocat, director-proprietar al ziarului „Răcnetul Carpaților“, care a strâns în jurul său un grup însemnat de alegători, și se pregătește să dea o luptă îndârjită pentru scaunul de deputat.

Arma sa cea mai puternică nu e însă nici popularitatea de care se bucură și nici talentul său oratoric. E o scrisorică de dra-

DI N. DIMITRIU

DNA EC. STĂNESCU

goste a tânărului prefect către doamna Zoe Trahanache, soția venerabilului fruntaș Zaharia Trahanache, prezidentul comitetului permanent, al comitetului electoral și al altor comitete și comisii. Ieșind într-o seară dela teatru, Zoe a pierdut scrisoarea, pe care a găsit-o un cetățean necunoscut, fost împărțitor la poștă. Cetățeanul însă, fiind puțin cam turmentat, s'a lăsat ademenit de Nae Cațavencu, care i-a furat scrisoarea, și care amenință c'o publică, dacă nu va fi susținut de guvern.

În fața acestei amenințări, fiecare ia o altă atitudine. Zaharia Trahanache, care a văzut scrisoarea cu ochii lui, dar care nu se indoieste de credința nevestei, e convins că are de-a face cu o plastografie, și privește cu dispreț la asemenea machiavelicuri. Pre-

fectul, Tipătescu, știind bine că nu toată lumea va zice la fel dacă scrisoarea pierdută va aparela gazetă, încearcă toate mijloacele pentru a scăpa din încurcătură: caută mai întâi să-l cumpere pe Cațavencu, apoi, după ce vede că singurul preț al acestuia e deputăția, îl arestează. Toate sunt

DL N. NEAMTU OTTONEL

însă degeaba. Scrisoarea compromițătoare nu se găsește asupra lui Cațavencu, și ea va fi dată în vileag, a doua zi, chiar dacă directorul „Răcnetul Carpaților” va fi ucis. Aci intervine însăș Zoe, care, pentru a-și salva reputația, făgăduiește lui Cațavencu sprijinul ei.

Actul al treilea, actul întrunirii

în care partidul dela putere anunță numele candidatului său, pare să fie decisiv. Candidatul guvernului, transmis prin telegraf, e d. Agamiță Dandanache, vechi luptător, care se alege în Cameră, dela 1848, sub toate guvernele și la toate colegiile.

Scandalul e pe cale să izbucnească. După discursurile celor doi vorbitori de frunte ai orașului, Cațavencu și Farfuride, Zaharia Trahanache anunță candidatura lui Dandanache. Cațavencu sare dela locul său și vrea să-și dea taina pe față. Dar polițaiul Ghiță, îmbrăcat civil, intervine la timp cu oamenii săi și întrunirea se isprăvește cu o încăerare generală.

A doua zi, Zoe așteaptă îngrozită apariția „Răcnetului Carpaților”. Cațavencu însă a dispărut și gazeta lui a încetat. De ce nu publică scrisoarea? Mai întâi pentru că n'o mai are. A pierdut-o în învâlmășeala dela Primărie. Apoi, pentru că are și Cațavencu un păcat pe suflet. A falsificat o iscălitură pe niște polițe (de data aceasta a fost chiar plastografie) și, dacă mai face un gest de opozant, e pierdut. Consimte deci să renunțe la candidatură și să treacă de partea guvernului. Ce Dumnezeu, aceasta nu e ultima alegere!

Iar scrisoarea pierdută se întoarce la destinația ei. Cetățeanul turmentat o găsește a doua oară și o aduce „adrisantului”, care are „domiciliu cunoscut”.

Lustre de masă și noptiere, dela cele mai simple până la cele mai luxoase.

Mașini electrice pentru călcat și încălzit, cu accesorii pentru reparații.

Becuri electrice, toate mărimile, se găsesc în depozit en-gros și en-detail

La Magazinul de Candelabre pentru Ardeal S. A.
CLUJ, Calea Regele Ferdinand 11.

Ciții

“Cultura Poporului”

Cea mai răspândită foaie săptămânală
din țară scrisă de distinși scriitori.

DIRECTOR: General N. Petala. Prim-redactor Const. Cehan Racoviță
Redacția și Administrația: CLUJ, Str. N. Iorga 6

SEGESVARI & Co.

STR. REG. MARIA, 25 = CALEA VICTORIEI, 10

**Cel mai mare depozit de vâpsele,
lacuri și articole chimice**

EN-GROS ȘI EN-DETAIL

MARELE MAGAZIN

LUCA P. NICULESCU

SUCURSALA CLUJ, STRADA REGELE FERDINAND

Se găsește bogat asortiment de manufactură, raion
special pentru mătăsuri, stofe bărbățești și pentru
dame, raion special pentru olandă de trusouri, etc.

VANZARE EN-GROS ȘI EN-DETAIL

A C U M 4 0 A N I

Prima reprezentație a comediei „O scrisoare pierdută“ a avut loc la 13 Noembrie 1884. Comedia a fost excelent jucată de cei mai buni actori ai timpului: *Ion Petrescu* în Trahanache, *Ion Niculescu* în Cașavencu, *Mateescu* în Cetățeanul turmentat, *Iulian* în Pristanda, *Aristizza Romanescu* în Zoe Trahanache. Dintre aceștia nu mai trăește azi decât d. Ion Petrescu, care joacă și acum, la Teatrul Național din București, rolul pe care l'a creiat acum patruzeci și ceva de ani.

Succesul a fost strălucit pentru acele vremuri. Incasările s'au ridicat la suma de 2239 lei.

Înainte de premieră, Caragiale scrisese unui bun prieten al său dela Iași, următoarele rânduri: „Pe aici multe se vorbesc despre piesa mea: unii îmi promit succes enorm, serii lungi de reprezentații; alții nu'i acordă mai multe ca trei, patru. Unii speră că o să cază cu desăvârșire, pe câtă vreme alții speră că cu piesa asta mă fac, nu cumva, om. Ia ghici tu ce părere dintre astea toate împărtășesc eu? Nu-i așa că am o leacă de dreptate să împărtășesc disperarea acestora din urmă? În sfârșit! ce-o da târgul și norocul! Mai este o săptămână și-mi văz visul cu ochii.“

Astăzi, cu drept cuvânt, „O scrisoare pierdută“ e considerată ca cea mai bună comedie din câte s'au scris în românește, și seria ei de reprezentații nu se va isprăvi curând.

DI VIRGIL VASILESCU

UN ACTOR POPULAR

În ziarul „Rampa“ citim știrea morței actorului italian Eduard Scarpetta. El a fost unul dintre cei mai populari comici ai Neapolului. Când eșia pe stradă era înconjurat de copii și tinerime, care-l întâmpinau râzând cu gumele din rolurile lui favorite.

A fost și autor de piese pe care le reprezenta cu imens succes.

S'a făcut celebru în toată Italia, printr'un proces pe care i l-a intentat un autor care pretindea că a fost parodiat. Scarpetta arată tribunalului că și Dante a fost parodiat; iar la obiecția președintelui că Dante a murit, poporul actor a răspuns:

—„Jur că pentru mine. Dante n'a murit și nu va muri nici-odată.“

ECOURI

Caragiale conferențiar

Poetul St. O. Iosif ne-a lăsat câteva amintiri despre Caragiale. Iată, între altele, una în care e vorba de o conferință a marelui satiric român :

— „Parcă-l văd. Apare pe scenă cu ochelarii pe nas, cu mâinile date la spate și înaintează sprinten la rampă. Se uită puțin prin sală — era un dezastru ! Sala cel puțin pe trei sferturi goală. Așa de mare interes arăta publicul bucureștean pe vremea aceea literaturii noastre naționale și celei mai înalte expresii ale acelei literaturi, în-cât, deși ațișe mari lipite pe zidurile Capitalei anunțaseră că marele Caragiale va citi câteva din nuvelele sale la Ateneu, ni-meni nu venise.

Caragiale se uită peste ochelari, zâmbind, și zice :

„A, prea bine ! Sunt am în familie, care va să zică !“

Cu glas sonor apoi prinse să citească. Ce-a fost atunci, n'am să pot uită niciodată ! Ce vervă diabolică, câtă strălucire în priviri, ce gesticulație extraordinară, ce manifestare superioară a genialității ! Stăteam mut și tremurând de emoție în stal, când deodată răsună glasul lui spart și răgușit :

„Dați-mi o țigară, frate ! O țigară !“

Zece mâni se întinseră deodată spre el, și-i oferiră țigara cerută. El o aprinse, și, după obiceiul lui, o mângâie puțințel mai întâi, apoi trase chibritul pe pantaloni, o aprinse și fumă cu sete.

Pe urmă începù din nou să citească.

Cred că un mag din zilele vechi nu putea să citească cu mai strălucită vervă“.

Argumente ...

Marele autor dramatic englez Bernard Shaw e un vegetarian convins. E destul de original pentru un locuitor din țara „biftec“-ului și a „rosbif“-ului cu sânge. Dar, ceea ce ni se pare mai interesant sunt argumentele cu care Bernard Shaw vrea să convingă pe semenii săi să nu mai mănânce carne. El spune așa : — „Gândiți-vă, la salbatega energie a seminței, a bobului de grăunte. Ingropi bob în pământ, și de acolo explodează un stejar gigantic. Dar, ia îngropați o pulpă de berbec în pământ și să vedeți ce-o să iasă“

DI MIHAILESCU-BRĂILA

INFORMAȚIUNI TEATRALE

Se repetă în foyer-ul Teatrului Național, cu mare râvnă, drama romantică a lui Victor Hugo: „Ruy Blas“, căreia i se pregătește o montare și o interpretare strălucită. Rolul titular, după cum am anunțat, va fi ținut de d. Zaharia Bârsan.

S'a pus în repetiție, deasemeni „Nunta lui Figaro“, celebra comedie a lui Baumarchais, capod'opera literaturii dramatice franceze din veacul al 18-lea.

„Masca“, grotescă într'un act de d. Ion Sân-Giorgiu, care s'a jucat cu succes pe scena Teatrului Național din București, se va reprezenta în cursul acestei stagiuni pe scena Teatrului Național din Cluj.

D. N. Kirițescu, autorul comediei „Un erou“, a scris o nouă revistă de actualitate intitulată: „Floare la ureche“, care va fi jucată de trupa dlui C. Tănase.

D. Grof Ladislau, directorul teatrului „Regina Maria“ din Oradea a aranjat reprezentarea în limba maghiară pe scena teatrului local a piesei d-lui V. Eftimiu, cu titlul „Don Juan“.

Piesa cunoscutului autor dramatic va fi reprezentată la Oradea în luna Decembrie, în cadrele unei serbări de apropiere culturală româno-maghiară.

Traducerea piesei se datorește d-lui Fekete Tivadar, cunoscutul publicist maghiar din Arad.

D-na Lya Pop, va juca în travesti rolul jongleurului din „Jongleurul dela Notre Dame“, interpretat până acum de d-nul Constantin Pavel.

Noul dirijor al Operei Române din Cluj, d. Dubrowsky, venit din Brunn, și-a ocupat postul, așa că încă în cursul acestei luni se va reprezenta ciclul wagnerian: „Tannhäuser“, „Lohengrin“, „Walküre“.

În primele zile ale lui Ianuarie, Opera din Cluj va da o nouă premieră „Ebra“ cu o montare foarte interesantă.

Viiitoarea premieră a Teatrului Național din București va fi „Manechinul sentimental“, opiesă de d. Ion Minulescu, poetul bine cunoscut.

Imediat după sărbătorile Crăciunului, se va reprezenta pe scena Teatrului Național din Cluj o delicioasă comedie de A. Bisson intitulată: „Controlorul de vagon-lits“. Rolurile principale sunt interpretate de dnii D. Mihăilescu-Brăila, N. Neamțu-Ottonel și I. Stănescu-Papa. Principalul rol feminin va fi jucat de d-na Sylvia Ispescu-Hodoș.

La teatrul Regina Maria din București se va pune în studiu „Knock“ sau „Triumful medicinei“ comedie în 3 acte de Jules Romains. Această piesă a făcut 600 reprezentații în șir la „Comedie des Champs Elysées“ din Paris. Rolul titular va fi jucat de dl V. Maximilian.

IOAN N. JILESCU

CLUJ, STR. REGINA MARIA 16

MAGAZIN DE AUTOMOBILE

Cauciucuri, Michelin Cable, Continental Cord
Accesorii și piese de schimb

Expoziție permanentă de automobile:

Buick — Citroën — Oldsmobil

TELEFON No. 7—63

„AU PRINTEMPS“ (Fost Missir)

Cluj, Str. Memorandului No. 11

Cel mai bine asortat magazin cu articole de mode.

Ștofe, Mătăsuri, Lameuri, Pluș „Silskin“, Pânzărie,
Ștofe pentru automobile, Draperii, Covoare și Linoleum

Prețurile cele mai convenabile!

IULIU MUȘA & Co.

Coafor de dame CLUJ, Str. Memorandului No. 10

Execută lucrări de artă în această
branșă. — Specialist în coafuri
de dame, lucrări de păr. —
Vopsește părul în orice culoare,
garantând durabilitatea.

L'ORÉAL culorile: noir, brun châtain
foncé, châtain, châtain clair, blond
cendre, blond doré, blond, blond
clair, vénétien rouge, vénétien clair.
Acestea se găesc în praf și fluid

SIMION NIRENDFELD

Mare deposit de cherestea pentru
construcții și materiale similare

CLUJ, CALEA DOROBANȚILOR No. 9